

L'AUTONOMISTA

DIARI FEDERALISTA REPUBLICÀ I D'AVISOS I NOTÍCIES - ES PUBLICA A LA TARD

ANY XXXIX

GIRONA, DIVENDRES 7 D'AGOST DEL 1936

NUMERO 9.928

FRANQUEIG CONCERTAT

PARLA L'ALCALDE DE GIRONA

"Des del primer moment - diu - vaig creure en la derrota dels facciosos". - Després, referint-se a la tasca republicana en l'Ajuntament, afirma: "Farem una obra transformadora de Girona, aprofitant el que permet aquesta hora única de llibertats de moviment i de supressió de trabes legalistes".

Per a captar el tema de la nostra crònica d'avui hem decidit visitar a l'Alcalde de Girona. Estem seguríssims que els nostres llegidors ho agrairan. La conversa del senyor Joaquim de Camps i Arboix és, sempre, densa de contingut i pulera de forma. Té la virtut de dir un enfilall de coses interessantíssimes, — reveladores d'un pensament, cultivat per una cultura — envolcallades en la més exquisida elegància de la paraula.

Ens ha rebut, amablement — com en ell és ja una tradició — en el seu despatx oficial de l'alcaldia. La conversa tenia de versar, primerament, sobre l'únic i apassionant motiu de l'actualitat espanyola: l'abominable traïció dels militars feixistes.

El senyor Camps i Arboix ens ha dit:

— Jo, des del primer moment vaig creure en la derrota dels facciosos. Les causes del seu fracàs són tres. La primera, és l'haver fallit la sorpresa. La segona, és el fet de què l'esquadra estés al costat de la legalitat republicana. I, la tercera, — la més poderosa i decisiva — és la moral del poble espanyol. Aquestes masses que es posaren a lluitar, totseguit, per les llibertats amenaçades.

Després afegeix:

— L'èxit del govern republicà i democràtic — el primer èxit damunt dels insurrectes — fou la possessió de Madrid, Barcelona, Bilbao i València, ciutats de forta densitat, i economia diversa, contundent en la balança nacional. Madrid, en poder dels lleals, feia conservar la mateixa fesomia i personalitat governamental davant el món enter. Les altres ciutats representaven una força reial i simbòlica al costat de la República. Els insurgents quedaven — de bell antuvi — reclosos en una zona tancada, pobre i d'una economia única — exclusivament bladera — que els impideix tota temptativa. En aquests reductes el corc de la desmoralització els vencerà i anihilarà, sense necessitat de grans batalles.

L'Alcalde fa una pausa que nosaltres aprofitem per enfocar la conversa a les qüestions locals, que tant interessin a l'opinió gironina, en aquests moments de fonda i radical transformació.

Li preguntem quina serà la tasca de l'actual Ajuntament, els seus projectes i les millores pensades, per a la ciutat. I, el senyor Camps i Arboix, ens va respondre amb aquestes paraules que són tot un programa de govern municipal:

— Acceptarem el compliment del deure fent un sacrifici, i responnent a les imperiositats del moment, disposats a donar tot quant estigui en la nostra mà, i en les nostres possibilitats, per a fer una obra transformado-

ra de Girona, aprofitant el que permet aquesta hora única de llibertats de moviment i de supressió de trabes legalistes, per tal de respondre al sentit revolucionari del moment. L'acció, per tant, ha d'ésser ràpida i decisiva. En aquest ordre, tres dies després de la constitució de l'Ajuntament — com que no hem vingut a estudiar els problemes sinó resoldre'ls — celebrarem una sessió municipal adoptant acords de depuració burocràtica i d'austeritat republicana, tal com, el d'amortitzar les places vacants i de declarar l'incompatibilitat entre càrregos renumerats.

En altra ordre de coses s'acordà la nova pavimentació del carrer del Progrès, l'incautació del Cementiri municipal i el nou règim de venda de llets.

Per a complir les realitzacions bàsiques del programa anunciat s'astà ultimant un projecte de pressupost extraordinari d'un milió de pessetes, basat principalment en l'arbitri sobre solars, el recàrreg d'una decima de la contribució, per l'atur obrer, i una contribució voluntària per extingir el deute municipal, conseqüència del desgovern de l'anterior Ajuntament. Amb aquesta base es calcula una partida de 300 mil pessetes per a jornals i obres fins a fi d'any. Es destina una important dotació per l'habilitació d'escoles. Una altra partida per a iniciar la construcció d'un grup de cases a bon preu, com a qüestió prèvia per anar a la destrucció de barriades insolubles, com les de l'Hospital i carrer de la Barca. Per a la solució d'aquest problema, l'Ajuntament s'acollirà a la llei dictada sobre la matèria pel Parlament de Catalunya.

Un altra grup urbà, al qual afecta aquest pressupost, serà el derivat de l'incautació de l'antic convent de les Bernardes. Ha començat ja l'enderroc d'aquest casalot. Això ofereix les més vastes perspectives per la transformació de la ciutat. Adhuc és el lloc ideal per a l'emplaçament del futur Mercat de Girona.

Pensa, també, l'actual Ajuntament, resoldre el problema global de la pavimentació, ja iniciada — com hem dit — en el carrer del Progrès. Les antigues llambordes d'aquesta via seran utilitzades per la pavimentació del tram de la carretera de Pedret de davant la Central elèctrica.

L'Ajuntament ha acordat ja les obres de la Casa del Nen i es preocupa d'habilitar un edifici per a una institució tan necessària com l'Escola de Bells Oficis i de Comerç i — encara — un altra per a Dispensari municipal.

Fins aquí les paraules de l'Alcalde, prou significatives i eloqüents per neecessitar cap comentari nostre.

GERMINAL ROIG

FRANCESC DE A. ROCA AUGUET

DOCTOR EN FARMACIA

Ha mort el dia 7 del corrent, a l'edat de 62 anys

(E. P. D.)

Els seus afligits: esposa Estrella Jubert, fills Carme, Manuel i Pilar, fill polític Narcís Simón, nets Estrella i Paco, germans, germans polítics i família tota assabenten als seus amics i coneguts tan irreparable pèrdua i els conviden a l'enterrament que tindrà lloc demà dis-sabte, dia 8, a les 11 del matí.

Casa mortuòria: Pujada de St. Domènec, 2.

Girona 7 d'agost del 1936.

No es convida particularment.

Els darrers anys de Guillem Tell

(Fragment d'un assaig per a les Escoles)

Després d'haver alliberat la seva pàtria, la vida de Guillem Tell va transcórrer en l'obscuritat. Segons sembla, va prendre part a la batalla de Morgarten, l'any 1315, i va morir a Bingen, el 1354, exercint l'humil càrrec de receptor de l'església. Me plau d'imaginar-me'l després de les seves gestes. Fill del poble, torna al poble, i recorre altre cop, armat amb el seu arc terrible, les seves muntanyes tan estimades. De tant en tant s'atura i, des de les cimes més altes, somriu content a la llibertat que ell ha ajudat a conquerir. Que és lluny ara l'espectre del malvat governador Gessler! Ara el cel és blau i l'horitzó de la pàtria adorada és ple de llum...

Guillem Tell no vol pas honors ni riqueses: sols desitja conservar la pau de la seva llar, l'amor de la seva muller, l'afecte dels seus fills. Ell mateix ignora la seva grandesa. Els herois no ho saben pas que han estat herois. Quan algú alludeix els dies d'opressió i els terribles esdeveniments passats, ell es limita a dir que va complir amb el seu deure. Fou un de tants. Com sofriren els seus germans, sofrí ell, i un mateix anhel va portar-los tots a la lluita i a la victòria. I és que la paciència del poble té els seus límits, i la tirania, que és contrària a totes les lleis divines i humanes, no pot ésser perdurable.

De vegades, cap al tard, quan els darrers raigs del sol dauren el cim de les muntanyes augustes, l'heroi, assegut davant la porta de casa seva, medita, amb el front recolzat sobre el palmell de la mà. Els records passen. Reviu aleshores la colpidora escena del prat, vora Altorf. El capell, al qual ningú vol fer reverència, dalt del pal; la poma sobre el cap del noi innocent; l'angoixa al cor; la sageta infal·lible que travessa la poma... "Walter! Walter!..." Tell s'aixeca sobtadament del llindar i corre a abraçar el seu fill. "Però, què tens, pare?... Què et passa?... — "Res, fill meu, però, t'estimo tant!"

"Ara ja no tornaràs a emprendre noves aventures, oi? — li diu l'home Hedwig—. "Es clar que no, esposa meua. La nostra pàtria és lliure. Què més podríem desitjar?... Però, en el seu interior, l'heroi pensa: "Si fos necessari... Si els tirans volguessin robar-nos altre cop les nostres llibertats..." I aleshores dirigeix un esguard furiu a la seva poderosa balista, penjada a la paret.

Vell ja, però fort encara, l'heroi sol baixar a la plaça del poble. Els aldeans, homes i dones, s'hi acosten amb admiració. Els nois sobretot es dixeixen per sentir-lo; però ell, avui com ahir, és home de poques paraules. Tantmateix, els seus relats tenen el poder evocador dels fets profundament viscuts.

Guillem Tell mor voltat de la veneració i l'agraïment dels seus conciutadans, i després del seu traspàs la seva figura s'agrandia. La història i la llegenda col·laboren aleshores en la interpretació del personatge. I cadascú hi afegeix quelcom de

la seva collita. Tell esdevé així el símbol immortal de la seva pàtria.

Trenta anys després el poble li dedica dues capelles, una de les quals s'aixeca a les vores del llac de Schwyz, a la mateixa plataforma sobre la qual aconseguí saltar l'heroi quan era conduït al castell dels botxins de la seva terra. Aquesta capella va ésser inaugurada l'any 1384, davant de més de cent persones que deien haver-lo conegut. Tothom coincidí en la lloança de Guillem Tell. "Era alt i corpulent". "Era un home dels més honrats i generosos que mai s'hagin vist." "Bon marit i bon pare, estimava molt els seus; però tot sacrifici per gran que fos, li semblava petit, si es tractava de la seva pàtria." "No era ambiciós; no volia res per a ell." "Era el millor tirador del poble. Si l'haguéssiu vist, a la plaça d'Altorf, davant del dèspota! Cap pare en el món no ha sofert mai tant pel seu fill..."

Tell és des de llavors la figura més popular de Suïssa. Passen els segles, la història segueix el seu curs, els pobles es transformen, i la glòria de l'heroi nacional no s'extingeix. Cada ciutadà suís li ret homenatge des dels fons del cor, estàtues ben cisellades perpetuen el seu gest alliberador, i pels Alps alterosa ressona el seu nom simbòlic. Si els investigadors, fidels als documents històrics, neguen o posen en dubte la seva existència, els poetes creadors li donen nova i immarcescible vida. Ell inspira a Schiller, el poeta més gran després de Goethe, la seva obra mestra. I la glòria de l'heroi i la del poeta es confonen per sempre.

Guillem Tell és un símbol no sols de la seva pàtria, sinó de tots els pobles lliures: és l'encarnació del poble que sap reivindicar heroicament les seves llibertats, i la seva figura pot agermanar-se amb la de Joana d'Arc. En el seu caràcter veiem una dretura i un to rústic que constitueixen el seu principal encís. Fou un home d'escassa cultura, és cert; però era enginyós i ardit i va saber inspirar tots els seus actes en els dictats de la seva consciència i complir sense vacillar els seus deures de ciutadania.

Si els fills d'Helvècia li deuen eterna gratitud, Guillem Tell és també creditor a l'admiració dels altres pobles. Vosaltres sens dubte admirareu el seu caràcter i les seves proeses. Entre un tirà com el governador Gessler i un alliberador com Tell, les vostres simpaties seran sempre per a l'home bo, mai per al malvat. Parleu de Guillem Tell als nens suïssos, i sentireu bategar fortament els seus cors. Evoqueu la colpidora escena d'Altorf, i veureu l'emoció que senten. I és que tots ells estimen la pàtria en el passat, en el present i en l'esdevenidor, i tots desitgen contribuir, des del lloc que ocupin, per humil que sigui, a la grandesa d'aquella República model·lica.

CARLES RAHOLA

Són molts els que s'han dirigit a nosaltres preguntant-nos a quina rebaixa de les concedides als lloguers deuen atendre's en fer els pagaments als propietaris de les cases que ocupen.

Es el 25 per cent concedit pel Decret de la Generalitat el que prevalia? Es el 50 per cent ordenat pel Govern de la República?

A tots ells contestem pel present avis fent-los saber que **la rebaixa vigent és la del 50 per cent atorgada a tot el territori Nacional sense excepció de Catafunya, regió autònoma.**

Així doncs, que tots els llogaters paguin, solament, la mitat del lloguer.

NOTÍCIES

El diari de les Colònies Escolars

MES DEL NOSTRE DIARI A SANT ANTONI

Dijous dia 6 d'Agost

Avui haig d'ésser jo, la que us digui quan feliç sóc, millor dit som —perquè totes, totes ens divertim igualment en aquest simpàtic poble de Sant Antoni.

Les nostres ocupacions les coneixeu ja bé; gimnàs a la platja, esmorzar, altres pocs a la sorra, bany dutxa. A la tarda excursió, ja sigui a una pineda, a una nova platja o a un poble veí; berenar, treballs d'escola a les nostres llibretes, bon sopar, de nou a esbarjo i dormir. Els qui això llegiu i no hàgiu tingut la sort de disfrutar com nosaltres uns dies aci, potser pensereu que sempre el mateix podria cansar-nos, doncs bé; us equivoqueu per complet.

Cada dia i fins podria dir cada hora, la platja ens ofereix diferents atractius. Avui descobrim un pou nou a la caseta que tot jugant hem fet a la sorra, més tard la troballa d'una sabateta bonica que augmentarà la nostra col·lecció de curculles o bé l'alegria de descobrir un nou avanç a l'hora del bany fa que les hores i els dies passen tan depressa que nosaltres no arribem a donar-nos en compte. Que trist pensar que molt aviat hauréu de deixar aquestes coses que tant esciameu! Y no solament són divertides les hores a la platja, com ara us deia; avui per exemple la nostra excursió ha estat a una de les pinedes que es troben ben aprop de Calonge, aquest poble veí.

Després de berenar ens han estat repartits uns caramels deliciosos obsequi que volgué fer-nos un Senyor de Palamós que va visitar nos fa poc. Contentes totes amb aquest regal hem començat a jugar. Com expulcar-vos els diferents jocs, si són tants i tants els que sabem! Cada una de nosaltres sollicita el que més li plau; llavors s'organitzen colles diferents i nosaltres podem ajuntar-nos a la que volem. Jo demano sempre per ésser el que més em diverteix "Cara i Creu". Quines corredisses i quantes rialles, a l'aconseguir tornar a la ratlla! Jugava jo avui, amb les nenes del partit "reus" i he tingut la sort d'aconseguir dues jugadores de "cara". Quanta alegria!

Les senyoretes han avisat que era l'hora de retornar a casa, per això, després d'amagar amb tota cura la pedra del "Cara i Creu" ens hem ajuntat amb les altres amigues i començans els cants alegres fins arribar a casa.

Es ara l'hora del sopar, però no podria acabar sense dedicar el record més carinyós als nostres familiars i benefactors de Girona i també un mot de rgraïament a tots els que tindran l'amabilitat de llegir aquesta petita memòria. A tots us diré per acabar: fins a una altra; a reveure!

Paquita Feliu

J.M. BUTIÀ GUIMERÀ

METGE CIRURGIÀ

MEDICINA GENERAL
MALALTIES DE L'APARELL
DIGESTIU

HORES DE CONSULTA:

D'11 a 1 del matí i de
4 a 6 de la tarda.

CONTRACTES PER IGUALS

Carrer de les Hortes, 18, 1.ª 2.ª
TELÈFON. 143
GIRONA

EL COMISSARI DE LA GENERALITAT

El senyor Layret ha dit als periodistes que no tenia cap notícia per a comunicar.

EL COMISSARI D'ORDRE PUBLIC

El senyor Oliva ens ha manifestat que en totes les comarques gironines la tranquil·litat és absoluta i que es treballa d'una manera normal en totes elles.

Arriba fins a nosaltres la nova que hi ha persones que es dediquen a acaparar plata. Es un abús que, si continua, arribarà a produir greus perturbacions al comerç. Aquest acaparament de moneda divisionària no és un fenomen nou, i s'ha produït una infinitat de vegades a diferents llocs del planeta. L'experiència que hi ha sobre això demostra d'una manera palpable que acaparar moneda de plata no reporta la més petita utilitat als que es dediquen a un tràfic que en aquests moments les nostres autoritats poden considerar sospitosos. Aquestes autoritats tenen a la mà infinitat de mitjans per a evitar que l'acaparament de la plata continuï. Cal esperar que els catalans, que tenim fama de gent pràctica, sabrem evitar que s'hagin de dictar mesures encaminades a castigar els acaparadors o la pueril i inútil previsió dels que, acaparant la moneda de plata, pertorben la normalitat de les transaccions comercials. Catalans, no acapareu la plata. Avergoniu amb el vostre blasme els acaparadors.

La secció de Tòcnics de la Unió General de Treballadors ha acordat en la reunió tinguda ahir dia 6 del corrent, cedir l'augment del 15 per cent de la primera setmana a favor de les Milícies Antifeixistes.

CARNET EXTRAVIADO

Habiéndose extraviado el carnet confederal del afiliado Juan Vilami Casadellà, de Figueras, se ruega su devolución a las oficinas de la C. N. T. (Plaza de la Independencia) caso de que alguien lo haya encontrado.

PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT U. G. T.

SOCORS ROIG INTERNACIONAL

Es prega a tots els afiliats a aquestes tres organitzacions allistats a la Centúria que dintre pocs dies sortirà cap a Saragossa, que passin immediatament pel local del Socors Roig, Rambla de la Llibertat, on se'ls donaran instruccions i s'assenyalara el dia de sortida.

També es prega a tots els simpatitzants que vulguin enrolar-s'hi, s'afanyin a inscriure's en el mateix local.

—TAXIS MEDINYA.— Rambla Llibertat 10. Telèfon 107. — GIRONA.

NARCIS PEYA

Cirurgià - Callista
Practicant

Visita d'11 a 1 i de 4 a 7

Ciutadans, 14 - 1.ª

GIRONA

ENSENYAMENT

NOTES DE LA SECCIO DE PRIMER ENSENYAMENT

A Dolors Coderch, mestressa d'Olot se li trasmet ordre de jubilació. —A la Direcció General se li trasmet expedients de Sarrià de Ter i Riudarenas, sobre construcció d'escoles.

—També es trasmet full de serveis de Ramon Casas i relació de mestres ascendits.

—A Angela Ferres, de Cassà de la Selva i a Concepció Bosch, de Palafrugell s'els demana el títol per l'ascens.

—Es trameten documents per la pensió a Pilar Llovera.

DEMANEU

ESPUMY

QUE ES BEGUDA IDEAL

COMARCALS

SANT FELIU DE GUIXOLS

Dondes les actuals circumstàncies, l'Ajuntament d'acord amb el Comitè, disposa que aquest any no es celebri la tradicional Festa Major, que havia de tenir lloc els dies 1, 2, 3 i 4 d'aquest mes.

Després de la vaga general, que durava des del primer moment de la inqualificable revolta feixista, la ciutat va prendre de bell nou la seva fesomia habitual, puix que tothom tornà al treball.

A la reunió general tinguda al "Saló Novetats", per tal de distribuir les quaranta hores que són el màxim setmanal d'estreball de l'obrera, s'acordà treballar d'àriament set hores i un quart excepte el dissabte, que solament es treballarà pel mati.

Durant tot el dilluns fou muntada una guàrdia especial a l'estació del ferrocarril de S. F. G. a Girona, per tal que no s'embarquessin cap aquella capital els soldats pertanyents a les lles dels anys 34 i 35.

—ES VEN parada ben situada i amb bona clientela, en el Mercat, per no poguer-la atendre. — Raó "L'Autonomista".

—ES VEN tenda de comestibles, ben situada i amb molta clientela, per no oguer atendre-la.

Raó: Plaça de Bell-lloc, Casa Esplugues.

LLETRES DE DOL

Després de llarga i penosa malaltia, ha deixat d'existir el que fou antic i estimat amic nostre, el prestigiós doctor en Farmàcia senyor Francesc Roca i Auguet.

La mort del senyor Roca ha causat a tota la ciutat un fort sentiment.

A la vídua del traspassat senyor Estrella Jubert, fills i demés família, trametem el nostre profund condol.

Dr. DAUSÀ

Radiòleg de l'Hospital de les
Comarques Gironines

RAIGS X. — RADIUM — RADIOTERAPIA

RADIOGRAFIAS A DOMICILI

Pl. Marquès de Camps, 15 - Tel. 137

MOBLES

GRAN ASSORTIT EN DORMITORIS I MENJADORS

PREUS MAI VISTOS

GRANS REBAIXES

M. ESTEBA Carretera de Barcelona, 1. — GIRONA

VERMOUTH

CINZANO

EL MILLOR APERITIU

Exigiu-lo en botellí individual que es garantia de llegitimitat.

AGENT DE VENDES:

CASA VIDAL

Ronda Ferran Puig, 51,
Telèf. 395 - GIRONA

PER TELÈFON

BARCELONA

LA PRIMERA REUNIO DEL NOU GOVERN

EL CONSELLER DE DEFENSA HA ESTAT A PRENDRE TOTES LES MESURES NECESSARIES PER AL FUNCIONAMENT DELS SERVEIS D'ARMES I MANTENIMENT DE LA DISCIPLINA
EL MAGISTRAT ALFONS RODRIGUEZ NOMENAT AUDITOR

Incautació dels béns de les persones que han contribuït al moviment sediciós — S'ha decretat l'apropiació dels béns de l'Església i de les Ordres Religioses — Creació d'una indústria de guerra i creació d'Un Comitè d'Economia — Incautació de documents anteriors al segle XIX

Ahir, a dos quarts de cinc de la tarda es reuní per primera vegada, al Palau del Parlament, el nou Govern de Catalunya, sota la presidència del senyor Joan Casanoves.

La reunió durà fins a tres quarts de set de la tarda, i el Govern es dirigí al Pla de la Generalitat, on el senyor Casanoves féu la presentació dels Consellers a l'honorable President de la Generalitat i es creuaren amb aquest motiu breus paraules entre el President i el cap del Govern.

A la sortida el senyor Casanoves facilità als periodistes la següent referència d'allò tractat en la primera reunió:

A proposta del Conseller de Defensa, el Govern acordà nomenar auditor el magistrat d'Audiència i jutge de primera instància, senyor Alfons Rodríguez Dranguet.

Acordà així mateix que la Fiscalia de l'Audiència Territorial assumeixi les funcions encomanades a les Fiscalsies jurídic-militars.

Autoritzar el conseller de Defensa per a adoptar totes les disposicions necessàries per al funcionament dels serveis d'armes i manteniment de la disciplina, àdhuc imposant les cessants dels que siguin notoriament enemics del règim.

El Conseller de Justícia donà compte de l'ordre dictada a fi de què les autoritats judicials l'urin a l'auditor, designat pel Govern de la Generalitat, els sumaris seguits a conseqüència dels fets del dia 19 de juliol darrer.

Ha estat aprovat un decret d'incautació dels béns de les persones que han contribuït al moviment sediciós; de dissolució de les persones morals i aplicació de lurs béns. Així mateix es decretà l'apropiació dels béns de l'Església i dels Ordres Religiosos. Els béns comuns i cases parroquials passaran a propietat dels respectius Ajuntaments. Es creat un Comitè per a distribuir els béns. Les organitzacions sindicals obreres podran sol·licitar l'ocupació dels béns immobles.

A proposta del titular de Defensa i Economia s'acordà la creació d'una indústria de guerra i creació del Comitè d'Economia.

El Consell estudià la mobilització dels enginyers especialitzats, que ajudin en l'obra econòmica a emprendre. Així mateix s'ocupà del personal dels respectius Departaments.

S'aprovà un decret de la Conselleria de Cultura, incautant-se de tota la documentació anterior al segle XIX de totes les institucions públiques, corporacions i comunicats, de l'Arxiu de la Corona d'Aragó, dels Arxius Municipals, Notarials, Judicials, Parroquials, Episcopals, Conventuals i Capitulars.

Un altre decret dissolent el Comitè del Cinema i incorporant-ne els serveis al Comissariat d'Espectacles.

Decret incautant-se del "Cau Ferrat", "Maricel" i de la Biblioteca "Santiago Rossinyol", i regulant-ne l'ordenació i la conservació.

Decret ampliant el de Nacionalització del Gran Teatre del Liceu, entenent-lo estès als cossos d'edificis que ocupen el Cercle del Liceu i el "Conservatori del Liceu".

EL SENYOR CASANOVES

Barcelona, 7.— El senyor Casanoves en rebre els periodistes els ha manifestat que aquesta tarda a les cinc es reuniria el Consell de la Generalitat. Ha afegit que no tenia cap manifestació per a fer ja que aquests moments era de fets i no de paraules.

LA CIUTAT ESTA PROVEIDA

Barcelona, 7.— El Comitè de Proveliments ha fet pública una nota dient que la ciutat està abastament proveïda i que avui havien entrat alguns vagons de sucre.

EL SUMARI PELS FETS FEIXISTES

Barcelona, 7.— S'està diligenciant el sumari pels fets feixistes. S'ha separat la peça corresponent als generals Godeó i Burriel. S'espera que arribin els atestats de Terrassa, Sabadell i Girona.

MADRID

EN EL FRONT DE SOMOSIERRA

Madrid, 7.— Es confirma que les columnes republicanes que operen a Somosierra contra els facciosos avancen notoriament a la vegada que fortifiquen les posicions preses.

D'UTILITAT PUBLICA

Madrid, 7.— Han estat declarades d'utilitat pública les col·lites abandonades per llurs propietaris. Aquesta oportuna mesura ha estat dictada per l'Institut de la Reforma agrària.

AL·LOCUCIO DEL SENYOR MARTINEZ BARRIO AL POBLE ALICANTI

Alacantí.— Ahir a la nit, des del micròfon instal·lat al Govern cil, el president de les Corts i de la Junta delegada del Govern a la regió llecantina, senyor Diego Martíne Barrio, dirigí al poble alacantí una allocució.

Alacantins — digué: la Junta delegada del Govern a les províncies de Llevant saluda al noble poble alacantí i en tenir jo l'ordre de fer-ho em crec en el cas de pronunciar unes breus paraules procurant enquadralles en els termes de major concissió i brevetat.

Començo, en nom de la Junta delegada del Govern, per donar-vos una explicació de la nostra permanència transitòria a Alacantí. La Junta delegada del Govern, d'ençà que es constituí i s'instal·là a València, ha portat des d'allí la direcció dels assumptes públics de les sis províncies lliurades a la seva custòdia. Afortunadament, l'organització d'aquestes províncies ha quedat completada. La de València queda lliurada a una comissió executiva, que ja actua amb gran eficàcia, i els seus treballs adquiriran molt aviat gran vitalitat i empena. I així hem cregut que calia desplaçar la nostra presència d'aquella província a fi de preparar a les altres, a les de Múrcia, Alacant i Albacete, amb gran intensitat, l'auxili als nostres germans d'Andalusia.

Ja sé, alacantins, que vosaltres viviu, espiritualment, totes les amargors i tots els dolors dels germans que lluiten a l'avantguarda, i pel que sé tinc la convicció que sabreu complir els vostres deures i no regatejareu ni escatimareu els sacrificis que veniu realitzant, com a bons republicans, en benefici dels obrers que lluiten amb les armes.

No solament es lluita amb les armes, sinó que es lluita també a la reraguarda. Una avantguarda, per a ésser eficaç, necessita que la sostingui, que l'auxilli una reraguarda ben organitzada. Amb l'enemic al davant, la República no té dolor. Amb l'enemic al darrere, sí. I són els pobles que no han sofert els horrors de la guerra als que correspon organitzar i servir en la reraguarda de la República.

En què pot i ha de consistir aqueix auxili dels pobles que no són teatre de la guerra als que lluiten al front? En aportacions d'homens, en aportacions de socors, en prestació i en col·laboració moral d'entusiasme a l'Espanya que està lluitant a les línies de combat.

El triomf de la República és indubtable. Podrà retardar-se perquè la flamarada de la passió ha fet presa en espanyols dolents, que, malgrat contemplar la seva derrota i el seu verciment, es resisteixen a donar la sensació que estan derrotats i vençuts. Però la República està ja triomfant i vol cobrar el preu del seu triomf, que és deu, en definitiva, a la col·laboració de tots els homes que han estat fidels al Govern i a la paraula d'honor que donaren, a la col·laboració del poble espanyol, dels partits i dels sindicats que s'han posat en peu per defensar la República. Es deu al fet dels incomptables valors morals que alenen en l'ànima nacional. I al Govern no solament l'assisteix la consciència dels veritables republicans, sinó que l'assisteix la raó fonamental, el dret, que quan s'uneix a la força es converteix en torrent abasagador.

Podrà retardar-se uns quats dies més o menys aqueix triomf, però és segur. Jo voldria que aquest triomf fos qüestió no de dies, sinó d'hores, a ésser possible de minuts, i tinc l'esperança que l'enemic, reconeixent el seu verciment s'apressarà a depositar les ormes en tan mala hora agafades. Però sigui el que sigui, existeix ja una realitat indubtable, clarament dibuixada en el cel de la Pàtria per a honor nostre, dels espanyols, i per a exemple de la Humanitat, caminant cap a millors dies; i és que Espanya, en el breu espai d'uns anys, ha demostrat que per vies legals, sense vessament de sang, sap imposar la seva voluntat política i que per les vies de la violència, quan una determinada classe social s'ha aixecat apartant-se de les vies legals, Espanya també vol i pot imposar-se la seva voluntat política.

Ajudeu-nos tots, alacantins, noble poble liberal que en tota empresa de democràcia ocupà llocs de sacrifici i d'abnegació. Ajudeu-nos tots amb la convicció fermíssima que ajudant ara la República ajudeu el millor esdevenidor d'Espanya.

DETENCIO D'UN TINET CORONEL

Madrid.— Al carer del Conde de Xiquena, número 9, ha estat detingut per la policia el tinent coronel senyor Gallara Morata, al qual s'ha ocupat documentació que es considera d'importància.

LA JORNADA D'AVUI — NOTICIES DE TOTS ELS FRONTS

Madrid, 7.— La jornada d'avui ha començat, com les anteriors, en mig d'un ambient d'absoluta normalitat, completament igual al dels dies de pau.

Funcionen tots els serveis públics, trobant-se ben proveïts els mercats.

Industrials, comerciants, entitats bancàries i particulars es posen a disposició del Govern, reiterant-li el seu incondicional apoi i la seva més absoluta adhesió.

Les forces lleials continuen obtinguent assenyalats triomfs en tots els fronts, augmentant l'entusiasme per a acabar amb els criminals rebels que tant mal han fet a Espanya.

Els donotius per a les famílies de les víctimes, així com els allotjaments a les Milícies augmenten cada dia, sense que ningú regategi el seu esforç.

Les notícies rebudes del front de la Sierra són que les forces lleials prossegueixen el seu avanç, envoltant a l'enemic en forma que no tingui punt de sortida.

Les posicions ocupades es fortifiquen immediatament, augmentant-se així el radi d'acció de l'ofensiva governamental i possibilitant una major

eficiència de l'actuació de les forces lleials.

Circulen rumors de molta consistència, segons els quals el principal autor de la repressió d'Astúries, excomandant Doval, ha mort a conseqüència de les ferides que va rebre en un combat que els rebels que acabdillava sostingueren amb les forces addictes al Govern, i que acabà amb l'absoluta desfeta del rebels.

Segons confidències, les forces faccioses es troben cada dia en situació més crítica, no poguent ja resistir en els seus cataus. Per quatre costat s'estreny el cinturó de ferro que els va oprimint, i no poden reaccionar contra els atacs dels lleials per mancarlos-hi gasolina, municions i armes.

S'assegura que la documentació de que es va incautar la policia en detenir el tinent coronel Gallarza, és de gran importància.

Els frares del monestir del Escorial han estat traslladats a Madrid per ordre del Govern en quatre autocòmibus.

Onze agustins sortiren de l'Escorial acompanyats per Milicians del Front Popular. Cinc d'ells anaven vestits de paisà. Tres, que es trobaven malalts, foren conduïts a l'Hospital.

S'ha practicat un minuciós inventari de tots els objectes recollits en dit Monasteri.

El general Riquelme, que tant ha contribuït amb la seva encertada direcció a la victòria del Guadarrama, serà nomenat Inspector General de l'Exèrcit del Nord.

S'ha rebut notícies de Badajoz confirmant que tota la guàrdia civil de la província es troba desarmada. Les milícies populars assaltaren el quarter de la guàrdia civil de Cumbres Mayores, a la província de Huelva, matant a quatre rebels.

També informa el governador civil de dita província que les forces al cemanament del general Mijajas ocuparen Baena, a la província de Jaen, nucli importantíssim de comunicacions entre Còrdoba, Jaen i Granada. Els rebels es refugiaren a una església, ahont segueixen resistint-se, i s'espera que no trigaran a rendir-se.

ESTRANGER

FRANC OPROTESTA

Tànger, 7.— El general Franco, cap de la sublevació militar espanyola ha protestat prop del Comitè Internacional de control de la ciutat de Tànger contra l'ajut que el dit Comitè presta al legítim govern espanyol.

L'EX-PRINCEP ESCOLTA LA INTERNACIONAL

Menton, 7.— Ahir l'ex-princep d'Astúries es trobava a Cap Martí, amb la seva mare i alguns altres membres de l'ex-família real espanyola. Eren hostes de l'ex-comte de Mora. En el moment en què aquest, acompanyat de l'ex-princep d'Astúries, s'embarcà en un yacht amb el seu seguici, uns extremitistes cantaren la Internacional i saludaren amb el puny enlaire.

A la tornada de l'excursió l'ex-princep denuncià el fet a les autoritats i marxà de Menton.

LA PROTESTA DEL CABDILL FRANCO

Tànger, 7.— El dia 4 d'agost el general Franco, en qualitat d'Alt Comissari, dirigí una carta de protesta al president del Comitè Internacional de control de Tànger en la que declara: Tinc l'honor de comunicar a V. E. alguns fets particularment greus, susceptibles de complicar la situació a la zona internacional de Tànger. Franco passa en revista alguns fets — que qualifica de "parcials" — especialment a l'ajuda prestada als vaixells governamentals espanyols en la rada de Tànger, certes expulsions imposades a l'administració de la zona pel consúl d'Espanya senyor Prieto del Rio. La carta acaba dient: "Com que Tànger no pot violar impunement la llei internacional, prego a V. E. que posi en coneixement dels seus honorables col·legues del Comitè de control, els fets esdevinguts, incompatibles amb els interessos de la vostra zona i, sobre tot, contraris a la neutralitat prescrita en els tractats, dels quals seré sempre defensor."

LA PREMSA FRANCESA ESTA EN EL CERT

París, 7.— Les edicions de la tarda dels diaris francesos del Front Popular comenten la protesta dirigida pel general Franco al Comitè Internacional de Tànger. "Es evident — diu un d'ells — que Franco ignora que el govern de Madrid, fins ara, és l'únic po-

der legalment constituït i que el Comitè de control deu executar les peticions que li arriben per conducte regular, això per mediació del Consúl general espanyol."

Gairebé tota la premsa fa resaltar que és almenys molt curiós que la carta de Franco datí del dia 4 d'agost, dia de l'arribada a Ceuta del "Deutschland", dia en què l'almirall alemany s'entrevistà amb el general Franco durant una hora.

EL GOVERN HOLANDES

La Haya, 7.— El Govern holandès ha rebut la nota concernent a l'acord de no intervenir en els assumptes d'Espanya. Dintre poc donarà a conèixer la resposta.

ELS COMUNISTES FRANCESOS I ELS ACONTEIXEMENTS ESPANYOLS

París, 7.— En el curs de la reunió del Partit Comunista de la regió parisenc el diputat comunista, senyor Toroz, ha declarat: "No és suficient afirmar la solidaritat amb Espanya; és precis subministrar armes, municions i avions."

Continuant la seva allocució digué que "és una calúnnia afirmar que es lluita per al comunisme a Espanya, ja que e stracta solament de defensar la constitució republicana. Els rebels són privilegiats, generals, alts funcionaris, que fins ara havien abusat del seu poder."

Afegí que l'ajut aportat als rebels pels Govern italià i hitleria és evident, malgalt tots els desmentiments oficials.

MANIOBRES

Bucarest, 7.— Una delegació d'oficials de l'exèrcit rumà participaran a les grans maniobres xecoslovàques que se celebraran a finals d'agost.

S'HA COMENTAT

Tokio, 7.— En els cercles autoritzats japonesos s'ha comentat la proposició, que sembla haver estat feta per via diplomàtica de reconèixer als anglesos els seus interessos preponderants a Xina del Nord, contra el reconeixement de Manchukuo i la concessió d'un acord comercial anglo-japonès. Els japonesos semblen decidits d'arribar a un acord, encara que no són molt partidaris de fer sacrificis.

DECLINARA EL REGIM AUTONOMIC

Tokio, 7.— Sembla segur que després de l'entrevista celebrada entre Sunghueyan, cap del Nord de Xina, i Wengchuan, comissari de Nankin, el règim autònom de Xina del Nord declinarà fàcilment.

ESTADISTICA

Roma, 7.— S'ha publicat la següent estadística: Des del primer de juliol han mort a l'Àfrica Oriental en el curs d'operacions de policia deu oficials, tres suboficials i 32 soldats o "camises negres". Un oficial i quatre soldats moriren a conseqüència de les ferides rebudes; un oficial i 44 "camises negres" han desaparegut. Han mort de malalties quatre oficials, vuit suboficials i 99 soldats i 27 camises negres. Han mort de malaltia o accident de treball 7 obrers.

PLAÇ

París, 7.— Aquest matí la Cambra ha començat a discutir el projecte de llei tendent a conèixer un plaç als comerciants, industrials i artisans, deutors de bona fe. El diputat Saudubray presenta un contraprojecte proposant una moratòria per tres mesos. El ministre de Comerç prefeix que els plaços siguin concedits als deutors després d'un informe d'un magistrat, més bé que una moratòria automàtica. El Govern però, no plantejarà la qüestió de confiança referent al contraprojecte del senyor Saudubray. El primer article del contraprojecte ha estat refusat per 209 vots contra 189.

INCENDI

Estocolmo, 7.— Una lanxa motor, a bord de la qual hi havia deu persones entre elles el ministre d'Itàlia en aquesta capital s'incendià en el port. Pogueren salvar-se tots els passatgers.

VAGA ACABADA

Carmaux, 7.— La vaga de minaires de la conca de Carmaux, que començà ahir, ha acabat avui després de l'acord a què s'ha arribat entre les delegacions patronal i obrera.

★

DELS ESCRITS PUBLICATS A L'AUTONOMISTA EN SÓN RESPONSABLES LLURS AUTORS

Heus ací la marca símbol de la màxima qualitat en MANTEGA i FORMATGES

Demaneu la marca Serra del Cadi que és demanar garantia d'absoluta PURESA.

La mantega que no porta aquesta marca no és de la insuperable Serra del Cadi

Mantega «CADI». Formatges «CREMA CADI» i el bola «CADI 45 %» són els TRES productes fabricats per COOPVA. de LLETERIES del CADI - SINDICAT AGRÍCOL DE LA SEU D'URGELL.

LA SUBLEVACIÓ EN MARXA

Al Marroc, els rifenys estan descontents
i els espanyols fugen a la zona francesa

Madrid, 7. — Per notícies del Marroc se sap que els cabilenys de l'interior tenen cins desigs que restablerta la tranquil·litat torni a imperar l'ordre i la justícia en aquells territoris. L'escassetat de queviures es fa sentir molt a les grans ciutats de la zona. Tetuan, Ceuta, Melilla, Larraix, Alcázar i Arcila estan absolutament incomunicades amb llurs antics llocs de proveïment. L'esquadra vigila sense cessar a l'estret, i no entren als ports de la zona rebel ni un sol vaixell que pugui afavorir la resistència. La vigilància de l'esquadra, sense excloure els subma-

rins que tampoc no descansen, formen una barrera de gran eficàcia per a impedir que els rebels rebin entre altres coses gasolina, que és del que més els cal per a continuar llur intent facciós. Fins a aquest moment es troben esgotades totalment les existències a Ceuta. Gairebé igual passa a Melilla. Per tal d'alleujar un xic la situació, gravíssima, els facciosos fan incursions per les càbiles d'on se'n duen tot el que pot servir per a l'alimentació. Així mateix obliguen els cabilenys amb tota mena d'impostos perquè els capitosts facciosos es troben mancats de pecu-

nis per a pagar les jarques mores que havien organitzat per a enviar Espanya, i que no s'atreveixen a llicenciar. Són molts els espanyols enemics de la sedició que han buscat refugi a la zona francesa. No es pot dubtar que no s'ha de perllongar més ja l'actitud dels rebels per la difícil situació de les hosts que capitaneja Franco.

★

Matilde de la Torre dona compte de la situació d'Astúries, on la posició dels rebels és desesperadíssima

Madrid, 7. — Matilde de la Torre féu ahir a "Informaciones" unes declaracions sobre l'actual situació a Astúries, on hi ha mobilitzats tots els obrers contra els rebels que comanda el corone l'Aranda.

En preguntar-li sobre l'estat general de la província, ha dit:

—Sufocats els focs de Sama i la Felguera amb facilitat sorprenent a les primeres hores, no queda ja sinó la ciutat d'Oviedo i les dues casernes de Gi-

jón. Formidables els lluitadors gijonesos. Dominen en el proletariat gijonès els adscrits a la C.N.T. i a la F.A.I. Gran guerrers, durs, durs en la lluita.

—Què passà a Gijón? —li pregun-

ten. —Diumenge a la tarda la gent passejava estranya a la possibilitat d'un moviment subversiu. De prompte la notícia que el regiment de Simanca s'ha sublevat. La població diumengera es dispersa ràpida per a tornar-se a reunir vint minuts més tard, portadora de les seves armes. Si ràpida fou l'acció, no es pogué evitar que les tropes haguessin pres ja llurs posicions, ocupant tot el Passeig de Begoña. No servi de gaire, puix que dues hores més tard els milicians havien tancat a llurs casernes, no solament el regiment de Simanca, sinó també el d'enginyers, que així mateix s'havia unit a la sublevació. A partir d'aquest moment la vida a Gijón s'ha normalitzat: els trens circulen lliurement per les línies costeres. Es carboneja al port amb tota habitualitat. Només queda el lloc de les dues casernes, on les forces es defensen a la desesperada, ben proveïdes d'armes i municions, però sense esperança de poder sortir a l'exterior. En complerts; però paralitzà la seva tasca, la captura a Saragossa d'una de les comandos.

Però no pogué evitar-se que en cir-

culessin molts. Per això molts feixistes, vestits de guàrdia civils, es barrejaren en les columnes rebels per tal de convèncer així els veritables guàrdies que aquella Institució s'incorporava a la revolta.

En alguns llocs la maniobra va donar fruit. Però en molts pobles els guàrdies no es van deixar enganyar i van respondre a trets als enganyadors. Però els rebels es decidiren, tal com se'ns ha dit, a afusellar als guàrdies civils lleials al Govern sense formació de causa.

El porter de futbol s'ha fet neteja-vidres.

Estiu...

Vestits d'estam, colors
sòlits, i de resultat 95

Pantaló franel·la 17 pts.

SASTRERIA QUINTANA
PLAÇA de les CASTANYES

INVENTO MARAVILLOSO

MAQUINA DE ESCRIBIR Mercedes Electra

LA MAS RÁPIDA :: 20 COPIAS A LA VEZ

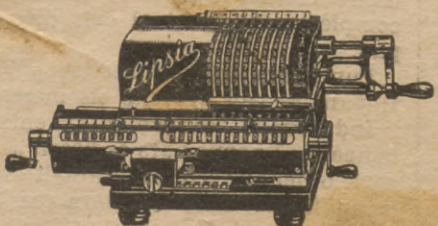
Mercedes Exprés n. 6 con Tabulador Automático,

y FAVORIT, últimos modelos.

MERCEDES PORTATIL

Calculadoras "LIPSIA"

sumadoras y para todas las operaciones.

► Pídenlas a prueba al Representante general para España

OTTO HERZOG, calle Andrés Mellado, 32. - MADRID

FULLETO DE L'AUTONOMISTA

Núm. 187

R. ORTEGA Y FRIAS

La Casa de Tócame-Roque

(Con autorización de la Editorial Castro, S. A., Carabanchel Bajo, Madrid)

sin compasión destrozaba el corazón de su hija, pero no aceptaba la responsabilidad de un crimen.

El que acababan de darle a conocer era tan horrible, que dudó.

¿Era posible que don Pedro de Meneses llevase su crueldad hasta el punto de asesinar al hijo de su hermano?

Natural era que don Diego dudase. Y también le parecía imposible que ni su hija ni nadie se atreviese a inventar aquella calumnia espantosa.

—Dudás —dijo doña Inés después de algunos momentos.

—Sí.

—Os entregaré la carta de don Pedro, y el borrador de la que querían que escribiese Jacinto, y además tendréis el testimonio de un hombre tan honrado como el doctor, y de un caballero tan respetable como don Juan.

—¡Oh!

—Y reflexionaréis, y cuando hayáis terminado...

—¡Dios mío!

—Calma, padre y señor, que es muy grande la responsabilidad que echaréis

sobre vuestra conciencia. Olvidáos de lo que pueda convenirme, y de lo que pueda halagar vuestro amor propio, porque no se trata de eso.

—Estoy aturrido.

—Tampoco queráis creer que el señor Mateo fuese el más miserable de los hombres, ni que Tomás...

—¡Triste desengaño!

—Comprendo que os será muy doloroso reconocer que don Pedro de Meneses es un malvado; pero ¿qué habéis de hacer ante la evidencia?

—No lo sé, no lo sé —dijo don Diego, que estaba cada vez más sofocado.

—Por mi parte declaro que jamás seré esposa de un asesino, y si preciso fuere, acudiré a la reina para que me ampare.

—¡Un escándalo!

—No me obliguéis.

—Dadme esas cartas y... Necesito reflexionar muy detenidamente, y... veré a don Juan Pacheco... y además...

—¡Ay!... ¿Qué conseguiré, si todos me engañan? ¿A quién acudiré que me diga la verdad y me dé cons-

interesados?

—Yo no os daré consejos desinteresados; pero la verdad os la he dicho siempre con la más leal franqueza.

—En cambio te rebelas contra mi autoridad.

—No, padre mío.

—Me has desobedecido.

—Me he negado a casarme con un hombre a quien no amo; me he negado a fingir, a engañar, porque esto es una infamia, y ahora me niego también a ser esposa de un criminal, de un asesino.

—Todo eso está bien; pero sufro, no tengo un instante de reposo, mi vida es un tormento y...

—Tomad las cartas y que Dios os ilumine —dijo doña Inés, que ni por un instante había perdido la calma.

Y entregó a su padre los papeles, que si no eran una prueba, eran un indicio.

—¿Te vas?

—Espero vuestras órdenes.

—¡Mis órdenes! —murmuró con amargura don Diego—. ¿Quién las cumple? ¿Quién me respeta, como no sea esa vieja estúpida que ni siquiera sirve para vigilarlos. Y si no, ¿cómo sabéis lo que anoche sucedió a ese manco audaz que os ha trastornado la cabeza?

—¿Cómo han venido estos papeles a vuestras manos?

—Me los dió Jacinto.

—¿Es decir?

—Que lo vi, pues ya sabéis que no me dio medio de estorbarlo.

—¡Oh!

—En esto, como en todo, os he dicho la verdad.

—Ya lo veo.

—Lealtad buscáis, y la mía...

—Es de tal naturaleza que me ofende.

—Pues no mentiré, padre mío.

—Lo que me importa es que ese hombre, que ha nacido para mi desdicha...

—Hace y hará lo mismo que yo: lucha con nobleza, frente a frente, mientras que sus enemigos son alevosos. Pero Dios os protegerá, no lo dudéis, y el triunfo será nuestro, a pesar de todas las maldades.

—Sí, lucha con nobleza, frente a frente, introduciéndose en mi casa con menguad e nuestra honra.

—Para hacer eso arriesga la vida con un valor que le falta a sus enemigos.

—Bien está, doña Inés. Dejadme ahora, que necesito meditar.

—Espero que me déis a conocer vuestra última resolución.

—Sí, la conoceréis; pero os advierto que en ningún caso será conceder vuestra mano al señor Jacinto. Si don Pedro de Meneses es criminal, me consideraré relevado de la obligación de cumplir lo que le he prometido; pero nada más.

—Es cuanto deseo.

—Soy justo y recelo de mi honor.

—Que Dios os ilumine, padre mío.

—Y que me dé fuerzas y resigna-

ción, porque me hacen mucha falta.

—Y a mí también.

Se fué a su aposento la joven.

—¡Horror! —exclamó don Diego—. Un asesinato!... ¿Debo creerlo? ¿Es posible?... ¡Ay!... Verdad es también que Tomás me engañaba para hacer su negocio... ¡Dios me ayude!

Llamó el señor de Sandoval y volvió a pedir su ropa.

Veinte minutos después salía de su casa con la intención de visitar a don Juan Pacheco.

¿Qué decidiría el padre de doña Inés?

Probablemente lo que menos conviniere a los dos infelices enamorados.

CAPITULO LXXXVII

EL MANSO CORDERO SE CON-
VIERTE EN LOBO

Don Dnego habló con don Juan, y éste refirió el suceso, acabando por asegurar, bajo su palabra de honor, que era verdad cuanto acababa de decir.

La palabra de un hombre como Pacheco, tan celoso de su honra, tan escrupuloso en el cumplimiento de sus deberes, tenía un valor inmenso, y el señor de Sandoval quedó muy pensativo, y convencido hubiera quedado si no recordase que don Juan y don Pedro eran enemigos, y, que por consi-